

K. Kovács István: Hubay Miklós

Circumdederunt me
Részlet a Végtelen napjaim című naplóból

Ez volt a legnagyobb megpróbáltatás: a kéziratával összezárkózó író társtalansága, egyedül vállalt félelmetes felelőssége. Ez az, ami egy életen át igénybe vett. Ez az, amibe bele lehetett volna már az első pillanattól dögleni. A kézirat sunyi türelemmel hagyja magát alakítani. Szinte kínálkozik: törölj! korrigálj! dobd el az egészet! Mindig legyen úgy, ahogy az író akarja. De hisz az író maga is egy nehezen tisztázható nagy köteg impulzus, feltett szándék, lüktető ambíció, lehazudott ösztön… És hozzá az emlék-asszociációk megállíthatatlan áradása. Honnan tudhatná hát bolond feje, hogy mit is akarjon ebben a nagy embarras de richesse-ben? S némelyiknek még súgnak is. Egy Hang. Ezt írd! Ki bírja elviselni azt az írói szabadságot, amely minden egyes leírt szó előtt a papír fehér-ségében nyílik előttünk? Nekivágni megint egy végtelen hómezőnek? A legtöbb író kissé összehunyorítja a szemét írás közben. Túl sok a fény.

K. Kovács István: Hubay Miklós
MMA Kiadó, 2024.